

Kirke- nyt

Skellerup og Ellinge sogne

NR. 3

JULI - AUGUST - SEPTEMBER 1992

12. ÅRGANG

Sommermøde

Årets sommermøde finder sted søndag d. 16. august. Vi begynder med gudstjeneste i Skellerup kirke kl. 14, hvor Ulla Sandbæk prædiker. Ulla Sandbæk er sognepræst i Birkerød og er af os fynboer også kendt som brevkaseredaktør i Morgenposten.

Efter gudstjenesten samles vi omkring kaffebordet i præstegårdshaven (medbring selv brød). Når vi har drukket kaffe, taler Ulla Sandbæk.

Vel mødt!

En prædiken af Ulla Sandbæk

1. søndag efter Trinitatis

Og en mand i folkeskaren sagde til Jesus: »Mester! sig til min broder, at han skal skifte arven med mig.« Men han svarede ham: »Menneske! hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?« Og han sagde til dem: »Se til, at I vogter jer for alskens havesyge; thi selv om et menneske har overflod, afhænger hans liv ikke af det, han ejer.« Og han fortalte dem en lignelse: »Der var en rig mand; hans mark havde båret godt. Han tænkte ved sig selv: »Hvad skal jeg gøre? jeg har jo ikke plads til min høst.« Og så sagde han: »Sådan vil jeg gøre: jeg vil rive mine lader ned og bygge dem større, og dér vil jeg samle alt mit korn og mit gods; og jeg vil sige til min sjæl: Sjæl! du har meget gods liggende, nok for mange år; slå dig til ro, spis, drik og vær glad?« Men Gud sagde til ham: »Du dåre! i denne nat kræves din sjæl af dig; hvem skal så have det, du har samlet dig?« — Således går det den, som samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.«

Luk. 12, 13-21.

Da jeg var barn, viste de mig et billede — et levende billede, forsåvidt som det blev til og udviklede sig for øjnene af tilskueren, medens kunstneren fortalte. Historien, som hang sammen med bille-

det, blev hver gang gentaget i nøjagtig de samme ord, og den lyder sådan:

I et lille rundt hus med et rundt vindue i, og en lille trekantet have til, boede en mand. Ikke langt fra huset var der en sø med mange fisk i, som manden fangede og solgte i byen. En nat vågnede han op ved at høre en frygtelig larm, og han begav sig afsted i mørket for at finde ud af, hvad der var i vejen. Han løb ned ad søen til.

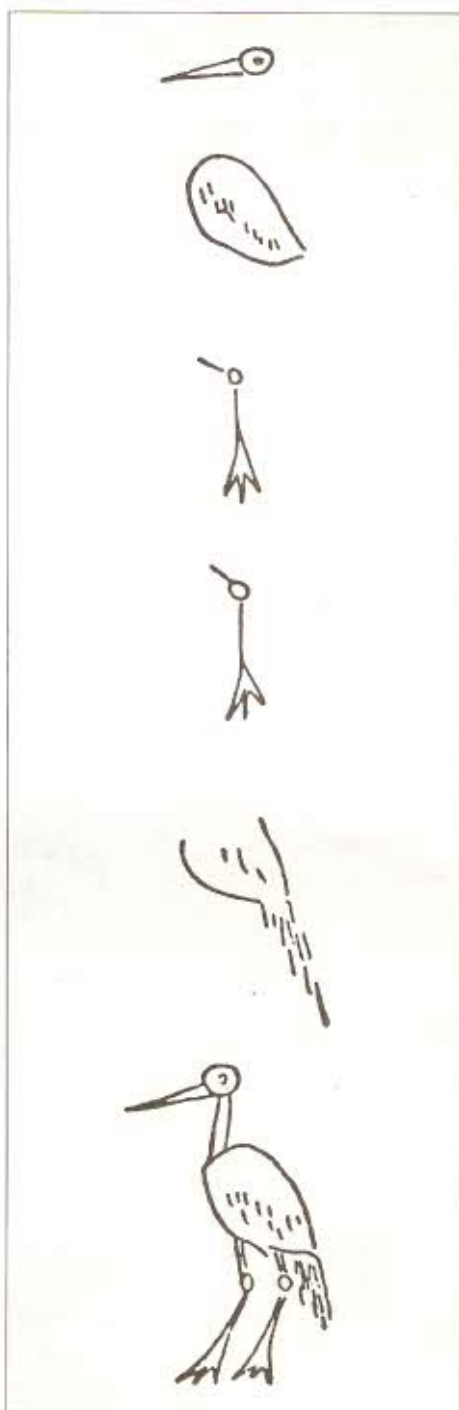
Her begyndte fortælleren, som på et kort over en hærs bevægelser, at trække mandens rute op.

Først løb han sydpå. Her snublede han over en sten, som lå midt på vejen, og lidt efter faldt han i en grøft, kom op igen, faldt i en anden grøft, kom op igen, faldt i en tredje grøft og kom tilsidst også op af den.

Han forstod nu, at han havde taget fejl, og at larmen ikke kom fra denne kant, og han løb tilbage mod nord. Men da han var der, mente han igen at høre, at larmen kom sydfra, og han løb samme vej tilbage. Han snublede først over en stor sten, som lå midt på vejen, og lidt efter faldt han i en grøft, kom op, faldt i en anden grøft, kom op, faldt i en tredje grøft, og kom tilsidst også op af den. Nu kunne han bestemt høre, at larmen kom fra enden af søen. Han styrtede da derhen og så, at der var en stor lækage i dæmningen her, og at alt vandet og fiskene med, strømmede ud gennem hullet. Han tog da fat på at stoppe lækken til, og arbejdede på det hele natten,

Og først da hans arbejde var færdigt, vendte han tilbage til sit hus og gik i seng. Da manden vågnede næste morgen og så ud af sit lille runde vindue — sådan slutter historien med så megen dramatisk effekt, som fortælleren kunne lægge i ordene — hvad så han da? En stork! Sådan fortæller Karen Blixen i Den afrikanske farm, og hun skriver, at hun er glad over, at hun har hørt denne historie, og at hun vil huske den i nødens time. Manden i historien bliver grusomt narret, skriver hun, og svære hindringer blev lagt på hans vej. Han må have tænkt: Hvilken række uheld. Hvor det dog går op og ned for mig! Han må have undret sig over, hvad meningen vel kunne være med alle hans prøvelser, han kunne ikke vide, at det var en stork. Og Karen Blixen filosoferer over, om hendes lange trange vej er klørne på en eller anden fugl, og om hun, når hendes livs gerning er fuldført, da skal se en stork.

Det er noget helt andet, manden i Jesu lignelse filosoferer over. Han har iøvrigt heller ikke løbet efter mærkelige lyde og er ikke hverken faldet over sten eller faldet i grøfter. Han har haft en god høst, og det, han filosoferer over, er at bygge sine lader større og omsider at slå sig til ro og leve af sit udbytte. Men Vor Herre, som kan se længere ud i fremtiden end den rige bonde, ved, at han aldrig kommer til at få glæde af alt det gods, han har liggende. Der er nok til mange år, men han har bare ikke disse mange år tilbage. Han kommer hverken til at spise eller drikke eller at være glad, for det er faktisk for sent netop nu, hvor han er kommet i tanke om, at det har han aldrig nået før. Og derfor er han en

dåre. Hans dårskab består i, at han tror, at han kan sikre sig et problemfrit og behageligt liv engang i fremtiden, når han har samlet nok sammen til at kunne begynde at nyde livet. At han tror, at det er alle menneskers soleklare ret engang at dø mætte af dage, som om døden spurgte, om vi nu også er parate til at komme herfra. Han har aldrig nået at leve, fordi han havde alt for travlt med at sikre sig. Og hvis han skulle se tilbage på det kort, han fik tegnet over sit liv, ville der ikke være noget genkendeligt billede af noget som helst levende.

Hver gang jeg læser historien om den rige bonde, så føler jeg mig pinligt ramt af den. Pinligt, fordi det, at jeg føler mig ramt, ikke har fået mig til at tage konsekvenserne af det, og leve i overensstemmelse med det, den siger mig. For jeg ved jo lige som alle andre godt, at mit liv ikke afhænger af det, jeg ejer. Og alligevel bruger jeg uforholdsmæssig meget tid på at prøve at sikre mig og afstikke de veje, jeg gerne vil gå for engang at kunne høste fordelene af det. Jeg ved, at den frygtelige larm, som manden i Karen Blixens historie hører, og som sender ham ud på en nattevandring i mørke, som er fuld af uigennemskuelige forhindringer og faldgruber, er en kalden fra selve livet, som ikke er afstukket som en lige og brolagt lys og solbeskinnet vej, som jeg bare kan følge fremad. Ingen af os undgår at snuble over sten og falde i grøfter, hvis vi tager den kalden, der lyder fra livet, alvorligt, og ingen af os undgår den anfægtelse som ligger i, at vi undervejs ikke kan begribe, hvad meningen vel kan være med, at livets kalden snart høres fra den ene, så fra den anden

side og pludselig fra den første side igen. Og at vi ovenikøbet falder over den samme sten igen og falder i nøjagtig de samme grøfter, selv om vi allerede en gang har gået vejen. For det er først, når arbejdet er gjort, uden at vi på noget tidspunkt vendte om og gik hjem igen, fordi vi afgjorde os for, at det var for besværligt, at vi den næste morgen kan se ud og opdage, at den vej, vi tilbagelagde, var tegningen af en stork. Men det er så til gengæld også det befriende i den historie. Mens manden gik i mørket, og han hørte larmen fra den forkerte side hele tiden og snublede og faldt i grøften, da gik han på en vej, som egentlig var tegnet af en anden end ham selv. Det var hele tiden meningen, at hans livstegning skulle blive en stork. En mening, som var sat af Gud. Og en stork kan tegnes på mange forskellige måder. Den kan ses fra mange vinkler og den kan stå på et utal af forskellige måder — den gav kort sagt spillerum for, at han kunne følge mange forskellige veje og vildveje, og at han alligevel kunne nå sit mål. Han kunne ikke vide, at det var en stork, skriver Karen Blixen, men gennem hele sin lidelseshistorie holdt han sig til sit formål for øje, intet fik ham til at vende om og gå hjem, før han havde fået sit arbejde gjort. Han fuldførte løbet og bevarede troen. Den mand fik også sin belønning. Om morgenen så han storken. Da må han have leet højt.

Den rige bonde fik ikke nogen belønning. Han må have følt sig frygteligt snydt, og så var sandheden om ham dog den, at det var ham, som havde snydt sig selv hele vejen igennem.

Amen.

Menighedens spalte(r)

Denne plads er beregnet til læsernes indlæg. Meninger, oplevelser, gode ideer — kort sagt, sæt fantasien i sving! Send noget skriftligt eller ring, så sætter vi det på skrift. Tlf. 65 35 11 18, Skellerupvej 40, Lone Wellner Jensen. Indlæg kan også sendes til de to øvrige medlemmer af »Kirkenyt«s »redaktion« — Janne Kølleskov, Skellerup og Liss-Lotte Talbro, Ellinge.

Byvandring i Skellerup

Mandag den 15. juni havde menighedsrådet i Skellerup og Ullerslev Lokalhistoriske Forening indbudt til byvandring i Skellerup.

Kl. 19,00 mødtes vi (ca. 100) i kirken. Her fik vi en interessant historisk orientering om kirken af sognepræst Lone Wellner. Derefter vandrede vi ud i den

historiske del af Skellerup godt styret af to veloplagte skellerupperne Tage Jørgensen og Hans »Høj« Jørgensen. Turen gik forbi Skomagerens hus, Skrædderens hus, den gamle smedie og købmandsforretningen. Der var historiske træk fra Høkerens hus på Pårupvej, den tidligere Ærmegade, til den nuværende

brugs. Der var lidt om det tidligere brødudsalg på Pårupvej og træk af skolens udvikling. Hospitalet på Højbjergvej, hvor vi fik historier om de tidligere be-

boere, og så sluttede vi rundturen på »Degnets Høj«, hvor vi fik historien om degnen, der satte pigerne og drengene til at bygge den.

Efter turen var der kaffebord i konfirmandstuen. Her fik vi historiske træk om præstegården. I konfirmandstuen var der desuden en fin udstilling som i billeder og tekst fortalte om livet i Skellerup i en lang årrække. Lokalhistorisk Forening viste en video om Skellerups historie.

En vellykket og meget interessant aften sluttede ca. 22,15 med »Danmark nu blunder den lyse nat«. Et godt arrangement, godt tilrettelagt med en veloplagt tilhørerskare.

Jørgen Kølleskov

Skellerup-Såderup-Ellinge Foredragsforening

Program for 92/93

Torsdag den 22. oktober 92:

Tove Jørgensen, Ferritslev, læser op på fynsk og synger med klaverakompagnement fynske sange.

Ellinge forsamlingshus kl. 19,30.

November 92:

Forventelig Frode Kristoffersen, tidligere korrespondent i Tyskland, taler om det gamle og det nye Europa.

Ellinge forsamlingshus.

Torsdag den 21. januar 93:

Lene Scheer Pedersen, Tommerup, et tidligere medlem af Jehovas Vidner, for-

tæller om sekten og sin besværlige vej ud af den.

Skellerup forsamlingshus kl. 19,30.

Torsdag den 11. februar 93:

Else Møller, Kerteminde — husmoder gennem tiderne. Den aktive lokalpolitiker fortæller bl.a. om sit arbejde på godset Hverringe.

Skellerup forsamlingshus kl. 19,30.

Skriv datoerne i kalenderen nu!

I august/september vil bestyrelsen komme ud og sælge medlemskort. Vi håber på en god tilslutning til vores gamle, traditionsrige forening.

KIRKEKONCERTER

i Kerteminde
Provsti 1992

Marslev Kirke:

Mandag den 8. juni kl. 19.30
Kirkekoncert - blandet kor, der
synger danske salmer,
negro spirituals, samt
Schuberts »Deutch Messe».
Medvirkende:
Sangkoret »Sine Nomine».

Skellerup Kirke:

Tirsdag den 9. juni kl. 19.30
Kirkekoncert - fransk musik
Medvirkende:
Lonnie Svilling, tværfløjte.
Claus Tolstrup, orgel.

Viby Kirke:

Mandag den 27. juli kl. 19.30
Kirkekoncert
Medvirkende:
Charlotte Poulsen Kragh,
bratch.
Thomas Poulsen Kragh, tenor.
Erik Lauge Mikkelsen, orgel.

Stubberup Kirke:

Torsdag den 30. juli kl. 19.30
Kirkekoncert - barokmusik
for solo og samspil for
blokfløjte og orgel
Medvirkende:
Preben Ramlov Svendsen,
Århus.
Ulrik Spang Hansen, Assens.

Kølstrup Kirke:

Torsdag den 6. august kl. 19.30
Kirkekoncert -
Negro Spirituals.
Medvirkende:
»Fool Four», Fredericia.

Munkebo Kirke:

Søndag den 23. august kl. 19.30
Kirkekoncert - danske salmer
og sange
Medvirkende:
Knud Frøslev og Leni Voldby.

Birkende Kirke:

Onsdag den 26. august kl. 19.30
Kirkekoncert -
Haydens strygekvartet
Mozarts obokvartet
Beethovens strygekvartet
Medvirkende:
»Pro Mucika», strygekvartet
fra Odense Symphoniorkester.

Der er
gratis adgang
til alle
koncener.

Børnesiderne

Jus

Den rige bonde

Jesus mente, at vi mennesker skal tænke på, at vi dør en dag. Derfor skal vi leve sådan, at vi gør andre mennesker glade, for så er der mening både med vort liv og med vor død. Så kan Gud være tjent med os, mens vi lever, og tage os hjem til sig, når vi dør.

Der var engang en rig bonde, der avlede så meget korn, at han ikke engang havde plads til det. Han var helt sur over det. Se, hvor han står med sin tykke mave og vrænger med munden ad de tunge læs, de kommer kørende med, og brummer ud i luften: »Hvor skal jeg gøre af det? Der er jo ikke andet for end brække laderne ned og bygge dem noget større og se at få det hele stoppet sammen derinde; og så kan det forresten være nok med slid og slæb; så vil jeg til at nyde livet og drikke af dunken og lade, som om der ikke er andre til end mig selv, og at

dette her skal vare evigt.« Så gik han ind til sit fyldte bord og slog sig på maven og sagde til sin sjæl: »Æd og drik og vær lystig!«

Da lød der et forfærdeligt brag. Den rige bonde troede, det var tordenvejr. Men det var det slet ikke. For ved 1, hvad det var? Det var Gud, der talte. Og Gud var så vred: »Din dumrian,« råbte Gud, »hvad er det, du står og bilder din sjæl ind om at æde og drikke og være lystig i mange år. Mange år! Nu, i denne nat, kræver jeg sjælen af dig. Hvem har du så skrabet al din herlighed sammen til?« Den rige bonde blev så forskrækket, at han faldt død om af et hjerteslag.

Jesus sagde: »Det er godt nok at være rig, men kun når man bruger sin rigdom sådan, at man kan være gode venner med Gud.«

Lignelse gendigtet af Kaj Munk

Giv os i dag vort daglige brød

er en del af Fadervor. I nogle hjem har man den skik, at man beder en bordbøn, enten før man spiser eller efter. Det kan være korte bønner som f.eks.:

Vor far. Tak for solen og regnen og kornet og brødet.

Vor far. Tak, fordi vi hver dag får mad og drikke.

eller det kan være vers, hentet fra salmebogen:

*Alle gode gaver
de kommer ovenned,
så tak da Gud, ja, pris dog Gud
for al hans kærlighed!*

(Salmebogen nr. 678)

*Ham takke alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.*

(Salmebogen nr. 677)

Konfirmander 1992

Fra menighedsrådene

Ellinge kirkegård

Da vi ikke længere kan smide affald over hegnet ind til naboen, har menighedsrådet længe arbejdet på en anden løsning, som også gerne skulle være miljøvenlig.

Det er meningen, at vi skal sortere vores affald fra kirkegården. Derfor er der sat en grå skraldebøtte op uden for graverhuset, som er beregnet på restaffald.

Nede bag ved kapellet er der indrettet et rum til genbrugsaffald, hvilket vil sige papir, pap og flamingo. Der er sat et skilt på døren, så der skulle ikke være noget at tage fejl af.

Så hurtigt som overhovedet muligt vil der blive gravet en kumme ved siden af graverhuset til kompostaffald. Vi beder brugerne af kirkegården om at have forståelse for denne ordning, så vi ikke i fremtiden skal have for store problemer med dels at få kørt affald væk, dels i det hele taget at være i stand til at komme af med det.

*Venlig hilsen
Ellinge Menighedsråd*

Nøgle fundet på Skellerup kirkegård

Graveren har fundet en Rukonøgle samt to små nøgler bundet sammen med et silkebånd på kirkegården i Skellerup. Sammen med nøglerne sidder der også en kode til en cykellås.

Nøglerne kan afhentes i præstegården.

Beplantning

Efter at have indhentet to tilbud på beplantning omkring konfirmandhus og i præstegårdshaven satte menighedsrådet arbejdet i gang i maj måned.

Arbejdet er blevet udført af Egelund Planteskole efter tegning fra Østifternes Haveselskab, og det er nu færdigt.

